Ildinek

Fotók: Bakos-Szabó Ildikó
Szöveg: Bencsikné Mayer Mónika
Készült: a Cri Du Chat Baráti Társaság Közhasznú Egyesület megbízásából.
Budapest, 2014

.

Szia, Titi vagyok.

Házimacska. Vagy cica. Vagy kandúr – de nem a Csizmás!

Egy kis külvárosi kertes házban élek. Pontosabban ide járok haza egy kis ennivalóért és simogatásért.

Mert hogy őszinte legyek: mindkettőt nagyon szeretem!

Simogatást még csak-csak kapok máshol is, de ilyen finom kenőmájasos kenyeret sehol nem adnak vacsorára.

Érkezéskor csak nyávognom kell néhányat és máris nyílik a veranda üvegajtaja. No, a kenyér és a hozzá járó tej még nincs a tálkámban, de az Asszonykám már áll is neki, hogy elkészítse.

Néhány éve még többen is laktunk itt.

Vidám élet volt, sokat játszottunk együtt.

Kiscicák születtek és nőttek fel köztünk. Aztán másik házhoz kerültek vagy új kalandokat kerestek maguknak elkóborolva.

Mostanában kicsit magányos vagyok, amikor hazajövök.

Ezért is örültem olyan nagyon, amikor egyik délután egy másik cicát találtam az udvarban.

Bár az nem nagyon tetszett, hogy elfoglalta a kedvenc székemet, de a jó társaság érdekében még ezt is elnéztem Neki.

Békésen aludt, így arra jutottam, hogy azon a széken elférünk ketten is.

Mit tagadjam: elszunyókáltam.

Amikor felébredtem, már egyedül voltam. Eleresztettem néhány hívogató nyávogást, de nem jött válasz. Fura – gondoltam.

Aztán megláttam a másik cicát: átköltözött a kerti asztalra. Na nézd csak! Nem kér a társaságomból?

Azért ezt mégse hagyhatom ennyiben!

De hiába próbáltam nyávogással játékra csábítani, semmi válasz nem érkezett. Én még ilyen csendes macskát életemben nem láttam!

Éreztem, hogy itt az ideje, hogy vacsora után nézzek.

Nyávogásomra meg is kaptam, ami megillett: a finom kenyeret és a tejet.

És persze megkapta a másik macska is. Egy szó, bocsánat: nyávogás nélkül. Hogy is van ez? Még csak kérnie se kell?!

Kicsit rosszul esett, hogy több figyelmet kap, de nem nagyon foglalkoztam vele. Magamban elneveztem Csendesnek, mivel még egyszer sem hallottam nyávogni.

Teltek a napok és mindig ott volt, amikor hazamentem.

Hol a kertben napozott, hol egy kosárba telepedett be, csak egyet nem csinált: soha egy hangot nem adott ki. Hát kérem, hogy lehet így barátkozni? Mi lesz az udvari pletykával? Bezzeg a szomszéd házak udvara állandóan macskatársalgástól és civakodástól volt hangos.

A mi udvarunk békés volt – talán túlságosan is.

Csak azt nem értettem, hogy az emberek honnan értik mit akar. Lehet, hogy nem csak nyávogással lehet megértetni magunkat velük?

Elkezdtem nagyon odafigyelni rá.

Nagyon érdekes dolgokat láttam.

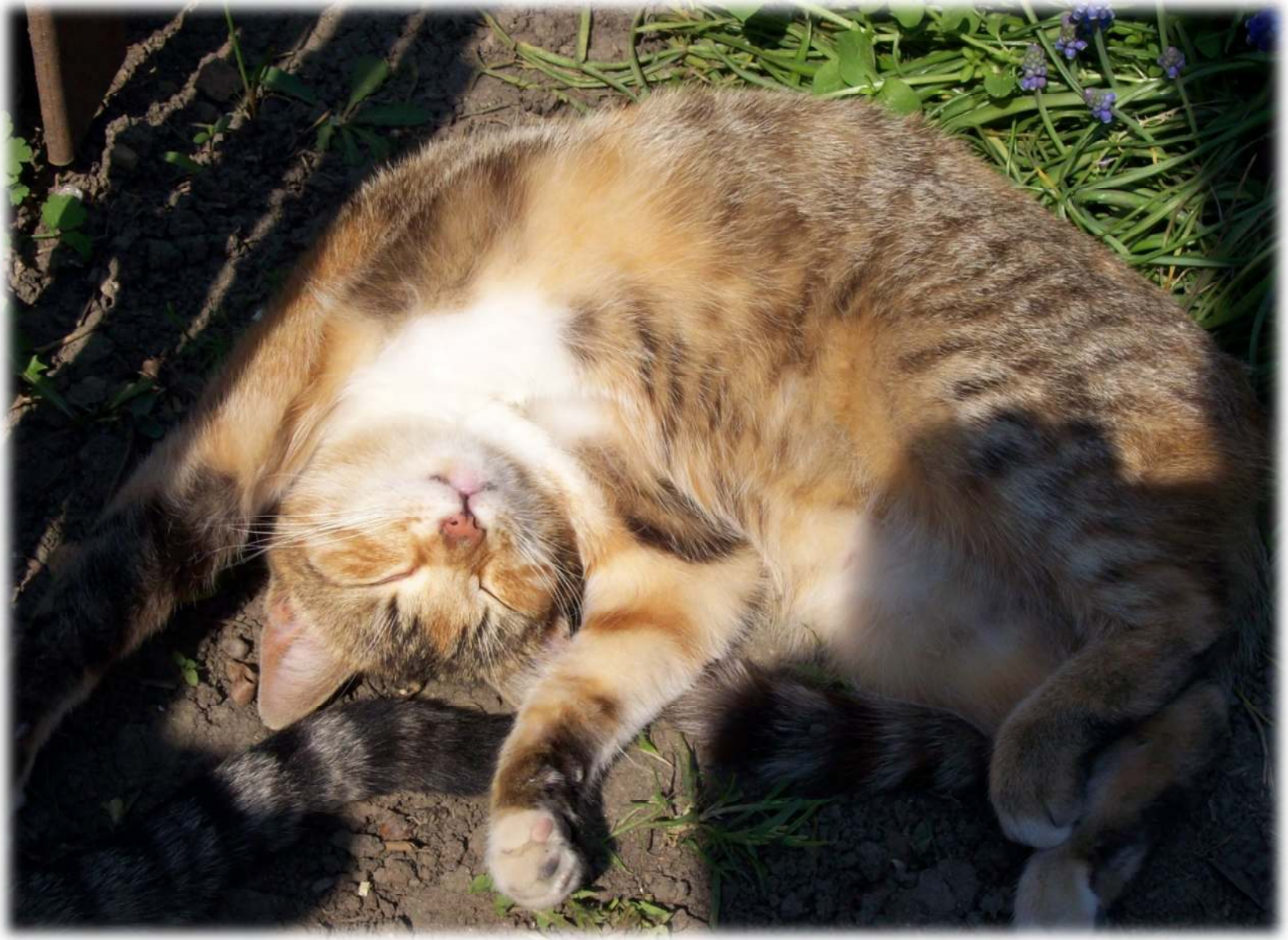

Csendesre nagyon odafigyelt az Asszonykám, ha a közelébe ment. Mivel „beszéddel” nem hívta fel magára a figyelmet, arra figyelt mit csinál a fejével, mancsával - sőt néha még az is sokatmondó volt, hogy tartja a farkát.

Ha tejes tálkát arrébb lökdöste a mancsával, tudta, hogy szomjas.

Ha a fém tányért tolta arrébb, akkor tudta, hogy éhes.

Egyszer, amikor valami rosszat evett, csak befeküdt az akkor éppen üres kutyaházba és ebből tudta, hogy beteg.

Odavitte neki az ennivalót – amit máskor a fáskamrában szoktunk megenni – és rögtön megértette abból, ahogy félrefordította a fejét, hogy nem akar enni.

Arra gondoltam, hogy ha sokkal jobban figyelek rá, talán én is megérthetem, hogy mit akar szavak nélkül mondani.

Hamar rájöttem, hogy ez nem könnyű dolog.

Az is feltűnt, hogy nem csak nekem megy nehezen, hanem például az Asszonykám férjének is. Ő kevesebbet foglalkozott velünk, nem is ismert olyan jól minket.

Egyszer úgy alakult, hogy előtte volt a vizes tálka, a fém tányér tejjel meg még egy darab kifli is. Úgy döntöttem, hogy megvárom míg kiválasztja, hogy mit akar és én csak utána habzsolom be azt, ami nekem jut. Nagy akaraterőt kívánt, elhiheted!

Viszont adott egy remek ötletet: ha több lehetőséget felkínálok és türelmesen kivárom, hogy megmutassa mit szeretne, akkor tudunk akár még beszélgetni is.

Kis próbáltam többször és egy kis gyakorlás után már egészen jól működött a dolog.

Képzeld, találkoztam később olyan embergyerekekkel is, akik szintén nem tudtak beszélni, de voltak színes kártyáik és azon remekül elmutogatták, hogy mit szeretnének. Így nem csak az Anyukájuk, de más emberek is megértették őket.

Én pedig rengeteg simogatást és kényeztetést kaptam tőlük, amit – ugye emlékszel? – nagyon szeretek.

Próbáld ki Te is! Ha valaki nem tudja elmondani mit szeretne, de szeretettel fordulsz felé, hamar rá fogsz jönni, hogy létezik szavak nélküli beszéd is. Meg fogsz lepődni, hogy milyen sokféle!

Játssz velünk!

Ha elgondolkoztál azon, hogy milyen is lehet a szavak nélküli beszéd, próbáld ki a kiadványunk közepén található kommunikációs kártyákkal.

Vannak, amelyekkel könnyedén kifejezheted, hogy éppen hogy érzed magad és vannak, amelyeket kiegészítve egész mondatokat alkothatsz.

Figyeld meg mennyire figyelnek rád a többiek, hanem hangosan szólsz és megértik-e mit szeretnél!

Hidd el: érdekes lesz! ☺

Felnőtteknek

Köszönöm, hogy megismertette az Önre bízott gyermeket ezzel a mesével és rajta keresztül az eltérő fejlődésű gyermekek esetleges kommunikációs problémájával.

A történet főhősének nem véletlenül választottunk egy macskát. Így szeretnénk felhívni a figyelmet a Cri du chat szindrómára. Ezt a veleszületett genetikai rendellenességet magyarra időnként „macskanyávogásos" szindrómának is fordítják, legjellemzőbb tünete alapján. Az újszülött csecsemők síráshangja ugyanis a szindrómával járó gégefejlődési probléma miatt megtévesztésig hasonlít a kismacskák nyávogására. A szindrómát az 5. kromoszóma rövid karjának törése okozza, mely véletlenszerűen következik be. Előfordulási aránya alapján 25 000 – 50 000 csecsemőből egy érintett benne. Az összetett kórkép beszéd, értelmi és mozgásfejlődési elmaradással jár, eltérő mértékben. Ismernek egészen enyhe mértékben érintett gyermekeket is, de előfordulnak súlyos, halmozott sérüléssel járó esetek is. Eltérő fejlődési ütemük és behozhatatlan lemaradásuk miatt a Cri du chat szindrómás gyermekeknek segítségre van szükségük a közösségekbe való beilleszkedéshez és a mindennapi életvitelhez.
Egészséges gyermekek társasága – más diagnózissal rendelkező sérült társaikhoz hasonlóan – azonban mintát és húzóerőt jelent számukra, ami elősegíti fejlődésüket.

Kiadványunk célja, hogy segítse az ép gyermekek felkészítését a sérült gyermek befogadására, a velük való együttjátszásra, kommunikációra, mindennapi életre. Magyarázatot kíván adni sajátos igényeikre, a megszokottól eltérő viselkedésükre. Eszköz a felnőtt családtagok, pedagógusok kezében, hogy játékos, mesés formában világosíthassák fel a kisgyerekeket.
A Cri Du Chat Baráti Társaság szülői önszerveződésből alakult egyesületté azzal a céllal, hogy összefogja és segítse a Cri du chat szindrómás gyermekeket nevelő családokat.
Fontos számunkra az érintett gyermekek és a hasonló problémákkal küzdők társadalmi integrációjának elősegítése. Meggyőződésünk, hogy az elfogadásra nevelést a legkisebb korban kell kezdeni ahhoz, hogy nyitott, eltérő képességű társainkat elfogadó társadalomban élhessünk.
Ehhez szeretnénk hozzájárulni ezzel a kiadvánnyal is.

További információk: www.criduchat.hu

Bemutatkozik a Cri Du Chat Baráti Társaság

2001 óta szülői szerveződésként működő társaságunk 2008-ban nyerte el jogi formáját közhasznú egyesületként, mely az érintett családok összefogására, informálására és segítésére jött létre. Fontos célunk a Cri du chat szindróma minél jobb megismerése és megismertetése.

A Ritka és Veleszületett Rendellenességgel élők Országos Szövetségének (RIROSZ) alapító tagjaként 2006 óta a ritka betegséggel élők társadalmi elfogadásának elősegítéséért és életük szebbé tételéért dolgozunk.

2009 óta évente országos művészeti pályázatot hirdetünk meg „Ritka Szépségek Gyűjteménye" címmel és kiállításokat rendezünk ritka betegséggel élő alkotók műveiből.

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Babits Mihály Könyvtárával együttműködésben 2010-ben létrehoztuk a Szülők Polcát Káposztásmegyeren. A szolgáltatás keretében sajátos nevelési igényű gyermekek hozzátartozói, segítői juthatnak hozzá lakókörnyezetükben speciális információkat tartalmazó kiadványokhoz, és vehetnek részt a családok integrált rendezvényeken.

Amennyiben egyetért céljainkkal és lehetősége nyílik rá, hogy anyagilag is támogassa megvalósulásukat, több csatornán keresztül is megteheti ezt:

- **Online adományozással** a **www.criduchat.hu** vagy a **www.adhat.hu** oldalon keresztül a NIOK Alapítvány segítségével.
- **Banki átutalással** a **CIB 10700457-47946701-51100005** számlaszámra.
- **Személyi jövedelemadója 1%-ának felajánlásával a 18131598-1-41 adószám megjelölésével.**
  Az 1% felajánlása nem kerül semmibe sem, de nagyon sokat segít! Sajnos 10 adózóból mindössze 4 él a befizetett adó1%-ának nonprofit szervezetek felé történő felajánlással. És Ön? 2011-től társaságunk is igénybe veheti az 1% felajánlást.
- Tárgyi adományok felajánlását a **criduchat@freemail.hu e-mail címen** vagy a **+36 20 588 3004 telefonszámon** várjuk.

Köszönjük segítő szándékát!